

[Holm.]

Aggerfiskerne $2\frac{1}{2}$ Times længere. Sejlads hver Arbejdsdag, altsaa $2\frac{1}{2}$ mindre paa Arbejdspladsen, paa Vesterhavet. Det er imidlertid en Ulempe, som jeg mener let kan fjernes, og jeg mener, det kan ske paa den Maade, at man, naar man skal skaffe Materialer til den omtalte Dæmning, hvilket formentlig skal ske ved Oppumpning fra Limfjorden, da foretager Oppumpningen paa en saadan Maade, at man etablerer en Sejlrende, der er anvendelig for Fiskerne. Jeg ved godt, at den højtærede Minister i sin Fremsættelse har anført, at der er Ulemper forbundet med saadanne Skridt, men formentlig gør disse Ulemper sig ikke gældende her med stor Styrke, idet Dæmningen jo bliver anbragt paa Østsiden af Tangen.

Til Slut vil jeg, da de fleste ærede Ordførere og andre ærede Medlemmer, der har haft Ordet, har berørt Hanstholm Havn, ogsaa gerne berøre dette Spørgsmaal, selv om jeg egentlig ikke synes, det hører hjemme her. Jeg mener derfor at burde indskrænke mig til at anføre, at en lykkelig Løsning af det indviklede Thyborøn-Problem er det, der foreligger til Behandling her i Dag; men naar Behandlingen af Thyborøn-Spørgsmaalet er tilendebragt, er der for mig ingen Tvivl om, at Hanstholm vil komme til Behandling — det er en Opgave, som dette høje Ting ikke kan skyde fra sig.

Med disse Bemærkninger vil jeg tildele mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa de særlige Forhold, jeg har anført, og jeg mener, at jeg, naar der tages Hensyn hertil, kan anbefale Lovforslaget.

Axel Sneum: Af de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, og af de Udtalelser, som Ministeren fremkom med ved Lovforslagets Fremsættelse, kan man se, at man ogsaa i Ministeriet har beskæftiget sig bl. a. med den Saltholdighed, der kan forventes at være til Stede i Nissum Bredning og i Limfjorden i det hele taget hen til Aalborg, naar dette Lovforslags Bestemmelser bliver gennemført. Det er mit Indtryk, at selv om Ministeriet har vor bedste Sagkundskab i Ryggen, udtrykker man sig dog med en vis Forsigtighed. Og det er naturligvis prisværdigt; for de Sager, der her lovgives om, er meget vanskelige at bedømme fuldt ud, og det er ikke let paa Forhaand at udtale sig med absolut Sikkerhed om, hvorledes Naturen i alle Retninger vil reagere over for de Dæmnings- og Sluseanlæg, vi her beskæftiger os med.

Jeg vil derfor gerne henstille, at man, samtidig med at Ingeniørarbejderne bliver udført, straks fra Begyndelsen har sin Opmærksomhed henvendt paa den eventuelle Forandring, som Vandet i Nissum Bredning og Limfjorden vil gennemgaa. Jeg tænker paa Saltholdighed, paa Temperatur, paa Strømninger og Vandstandshøjde m. m. Disse Forandringer — selv om de er smaa — vil jo faa en vis Indflydelse paa Limfjordens Plante- og Dyreliv. Ministeren gav Udtryk for, at disse Forandringer efter alt at dømme kun vilde blive minimale og uden praktisk Betydning. Det tror jeg ogsaa, skønt man kan jo aldrig være helt sikker; men selv om Forandringerne bliver smaa, kan de have betydelig videnskabelig Interesse, og det er det, man ikke maa overse.

Dansk videnskabelig Forskning paa dette Omraade staar højt og har gjort vort Land Ære. Jeg tænker her paa de Studier over det danske Vadehav ved Sydjyllands Vestkyst, paa de Forsøg paa Skallingen ved Esbjerg, som Professor, Dr. phil. Niels Nielsen, Københavns Universitet, har været Leder af. Der er bragt meget nyt frem ved denne Videnskabsmands og hans Medarbejderes Arbejder. Jeg tænker ogsaa paa Dr. phil. Harald Blegvad, der er Direktør for Dansk biologisk Station. Saa vidt jeg ved, har Direktør Blegvad særlig i de senere Aar beskæftiget sig med naturvidenskabelige Undersøgelser af Limfjordens levende Verden.

Jeg ved, at Professor, Dr. phil. Johannes Humlum, Aarhus Universitet, er enig med mig i den Opfattelse, at der her — i hvert Fald af videnskabelige Grunde — straks bør gøres en Indsats, hvis det foreliggende Lovforslag bliver Lov, og Direktør, Dr. phil. H. M. Thamdrup, Naturhistorisk Museum i Aarhus, er af samme Opfattelse. Fra det naturhistoriske Museum i Aarhus er der under Dr. Thamdrups Ledelse gennem flere Aar udført et energisk Forskningsarbejde i Jyllands forskellige Egne, og adskillige yngre danske Naturforskere har deltaget i dette Forskningsarbejde.

Jeg synes, at det vilde være et smukt Træk, om de rette sagkyndige fra vore to Universiteter og andre Videnskabsmænd kunde finde hinanden i et godt Samarbejde, naar dette Spørgsmaal bliver aktuelt, og jeg henstiller, at man i Ministeriet har sin Opmærksomhed henvendt paa det; jeg her har sagt.

Da Rigsdagen og Vandbygningsvæsenet i sin Tid eksperimenterede med Sluseanlæg ved Ringkøbing Fjord og Vandet i Fjorden i nogen Grad skiftede Karakter, da glemte man denne Side af Sagen. Jeg har nok hørt,